

[Lene Bro.]

get tankevækkende, at man på en og samme dag i dette ting taler om to så tæt sammenknyttede ting som en sterilisationslov og en abortlov. En sterilisationslov er et enormt stort indgreb, og noget, som måske er uigenkaldeligt. Et abortindgreb er noget, som kan hjælpe over en akut situation, noget, som kan hjælpe til at bedre situationen, noget, som ikke er fundamentalt i en familie, noget, som ikke er fundamentalt for en kvinde. Men lad os dog snart begynde at tænke på, hvad vi byder de børn, som sættes i verden og ikke er ønsket.

Ønsker vi virkelig at udvide vores institutionsbyggeri til ære for disse børn, eller ønsker vi at forebygge, at de kommer til at lide en ubehagelig tilværelse, en tilværelse, som vi ikke kan være bekendt fra dette høje ting at byde dem?

Endelig må jeg sige: der er talt meget om moral i dag, men jeg må indrømme, at jeg respekterer folk, der har en reel moralsk holdning, hvad enten de kalder den etisk eller religiøs. Men man må have en klar holdning til dette problem. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man vil være med til at føre denne lov videre. Det etiske princip blev brudt, da den tidligere justitsminister gennemførte 1970-loven, efter min mening, hvis jeg må have lov at sige det. Dermed står vi nu over for: skal vi gå videre og tage den fulde konsekvens af en abortlovgivning, som giver fri abort? Jeg personlig er tilhænger, og jeg beder om undskyldning for, at jeg kommer så sent ind i billedet.

Tastesen: Der er blevet fremsat den påstand, at lovforslaget ikke skulle have fået den ansvarsfulde behandling, som må kræves i et retsudvalg, at man ikke skulle have fået svar på alle de spørgsmål, som man ønskede at få svar på.

Det er helt klart, at der ikke kunne være tvivl om, at den politiske linje var, at dette lovforslag skulle bringes til afslutning i denne folketingsssamling. Man kan så fortsætte med at stille spørgsmål i sidste øjeblik på en sådan måde, at det er umuligt at skaffe et fyldigt svarmateriale, der kan tilfredsstille alle spørgerne. Men på alle de spørgsmål, der er stillet i rimelig tid under

dette forslags behandling, er der kommet svar frem.

Det spørgsmål, der kommer ind her ved sagens slutning om, hvorvidt hospitalskapaciteten kan klare det øgede pres, der måske vil komme efter den 1. oktober, har vi fået et svar på, men af nogle, bl. a. fru Nathalie Lind, føles det ikke tilstrækkelig fyldestgørende. Der nævnes i dette svar — jeg synes, det er nødvendigt, at det kommer frem her, for at medlemmerne kan tage det med i vurderingen — tre faktorer, som afgjort taler i modsat retning af de synspunkter, der går ud på, at der vil blive et øget pres på hospitalerne.

For det første: antallet af illegale aborter, som skal efterbehandles, vil blive mindre i konsekvens af, at der bliver fri adgang til svangerskabsafbrydelse. For det andet: hvis antallet af svangerskabsafbrydelser øges, vil det blive modsvaret af et færre antal fødsler, som jo også kræver hospitalsophold. Dette forhold vil altså udligne sig selv. For det tredje har vi i retsudvalget fået oplysninger om forbedrede og forenklede metoder i forbindelse med et svangerskabs afbrydelse. Disse forhold, som ikke mindst blev oplyst under et samråd med mødrethjælpens ankenævn, vil klart, når forslaget gennemføres, medføre en udvikling, der betyder, at afbrydelsen sker i den første periode af de 12 uger, som omtales, fremfor i sidste periode. Det betyder, at den form for indgreb, der bruges, kræver mindre hospitalsophold, end hvis det sker i den sidste del af den omtalte 12 ugers periode. Forholdet vil altså være, at de synspunkter, som bl. a. overlæge Brandt-Nielsen har givet udtryk for, nemlig at man mener at kunne klare sig med henvendelse på en privatklinik, hos en speciallæge, vil føre til en ændret situation, så presset på hospitalerne vil mindskes. Overlæge Brandt-Nielsens synspunkt kom ind i billedet i sidste øjeblik, hvor en vurdering ikke kunne foretages, før folketingsudvalget skulle afgive betænkning, hvis lovforslaget skulle vedtages i denne samling. Men de synspunkter, som går ud på, at en afbrydelse skal ske, når menstruationen udebliver, de synspunkter, som går ud på, at dette skal ske, før et svangerskab, en graviditet overhovedet er konstateret, er en sådan nytænkning på området, at det må kræve tid til